

"ESTE ÎNGROZITOR SĂ FII OM FĂRĂ HRISTOS, ESTE ÎNGROZITOR SĂ FII OM ÎN ACEASTĂ LUME FĂRĂ DUMNEZEU"



Sf. Iustin Popovici,
icoană

Ați auzit ce s-a petrecut în ținutul Gadarenilor atunci când Domnul a pus piciorul pe meleagurile lor. Doi demonizați, doi oameni în care intraseră diavoli, L-au întâlnit și au strigat: Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? (Matei 8, 28-29) și, mai departe, ați auzit cum Domnul a izgonit diavolii din acești oameni și cum ei și-au revenit din nebunia lor, din posedarea lor diavolească. Ce este diavolul? Diavolul este demența desăvârșită, nebunia desăvârșită, căci diavolul este luptător împotriva lui Dumnezeu. Se scoală împotriva lui Dumnezeu, se luptă cu Dumnezeu – iată, acesta este diavolul. Din Arhanghel devine diavol. Nu vreau Adevărul dumnezeiesc veșnic, vreau să fiu independent de Dumnezeu, independent de Adevărul Său, independent de Dreptatea Sa, independent de Legile Sale! Iată, diavolul nu este nimic altceva decât în întregime nelegiuire, în întregime independență de Dumnezeu, și aceasta înseamnă independență de Dreptate, independență de Adevărul dumnezeiesc, independență de Veșnicie, de toate bunătățile dumnezeiești. În diavol totul este contrar: ceea ce este cel mai de seamă în viață și în lume – și acesta este Dumnezeu ceea ce este cel mai important, el a proclamat ca cel mai puțin important.

Cum a devenit din cel dintâi înger al lui Dumnezeu, diavol? Cu mândria s-a înălțat cel dintâi Arhanghel al lui Dumnezeu, purtătorul de lumină, ca să-L poată substitui pe Dumnezeu, ca să ocupe locul lui Dumnezeu și când aceste gânduri au împărășit întru el, au stăpânit ființa sa, el s-a prăvălit din înălțimile Cerești în adâncul iadului. Întru el totul s-a dat peste cap, totul și el a devenit duh întunecat al răului, duhul negru al morții, stăpânul iadului întunecat și groaznic. Dacă omul urmează aceeași cale, aceasta conduce la acea nebunie, la acea ieșire din minți. Când în om, în sufletul său, dă buzna mândria, și când ea începe să se manifeste în forță, atunci se întâmplă ceva cumplit în sufletul omului mândru și arogant, atunci el se desparte de Dumnezeu, stă împotriva lui Dumnezeu și treptat înnebunește, treptat devine nebun. Se spune în Sfânta Evanghelie: *Zicând că sunt înțelepți, s-au făcut nebuni.* Atunci când Domnul Hristos a venit, această lume – vedem din Evanghelia de astăzi – împotriva Sa s-au ridicat toți oamenii, s-au ridicat toți nebulii, s-au ridicat toți înfumurații, și împreună cu ei s-au ridicat și toți demonii. Ați auzit astăzi cum au strigat diavolii din cei doi oameni la Domnul Hristos: *De ce ai venit ca să ne chinuiești?* Nimeni nu îndrăznea să treacă pe acea cale unde se aflau ei. Dar, neputincioși înaintea Sa, tot ei Îl roagă pe Mântuitorul Hristos: trimite-ne "în turma de porci".

Și Mântuitorul le-a zis: *Duceți-vă.* Iar ieșind, s-au dus în turma de porci. Și iată, toată turma s-a aruncat de pe țârm în mare și a pierit în apă. Ceea ce s-a întâmplat cu porcii, aceasta este pentru noi mica înfricoșătoare judecată. Iată porcii nu au putut să suporte diavolii și răutatea lor și imediat s-au aruncat mare, în apă, s-au înecat, n-au putut să îndure diavolii în ei. Dar oamenii? Oamenii prin toate păcatele, prin toate patimile, de fapt îl cuprind pe diavol în ei și împrejurul lor. Cu cât este omul mai rău decât porcii! Porcii s-au arătat a fi mai presus decât oamenii, căci nu au putut să suporte diavolii în ei, iar oamenii ani și ani trăiesc în mâini diavolești, petrec în fălcile diavoiești și se consideră fericiți, consideră că acesta este raiul lor. Ce demență! Ce nebunie! Omul omul este fără îndoială mult mai necurat decât orice porc. În fiecare zi și în fiecare noapte Domnul îți oferă Împărăția Cerurilor. Aceasta este patria ta veșnică.

Ia aminte cum trăiești, ia aminte pentru ce trăiești pe pământ. Tu ești o ființă nemuritoare. Dumnezeu te-a creat pentru nemurire. Pentru aceasta a venit El în această lume, pentru aceasta a dăruit Evanghelia Sa, pentru aceasta a întemeiat Biserica Sa și ne-a dăruit în ea toate mijloacele de a ne izbăvi de orice păcat, de orice moarte, de orice diavol.

(Sf. Iustin Popovici, *Cuvinte despre veșnicie*
– predici alese)